

Ladislav – Vlado Louč rođen je davne 1926. godine u Trojeglavi, nedaleko od Daruvara u češkoj obitelji. Otac mu je bio obrtnik. Obitelj se preselila u Trnovac pa je Vlado u Trenkovu završio pučku školu. Tijekom Drugoga svjetskog rata Vladin otac bio je suradnik antifašističkog pokreta. Pod utjecajem očevih ideja, Vlado je 1944. otišao u partizane.

Poslije rata istaknuo se u radnim akcijama, potom je neko vrijeme radio u vojnom poduzeću „Glis“, a 1947. godine završio je tromjesečni trgovački tečaj. Nakon toga bio je zaposlen na otkupu žita. Završio je nižu partijsku školu u trajanju od šest mjeseci. Postavljen je za referenta u Kotarskom komitetu Saveza komunista. Dvije godine radio je kao carinik u Bezdanu na Dunavu. Uz rad je završio nižu gimnaziju i Višu upravnu školu u Zagrebu. Početkom šezdesetih godina postavljen je na radno mjesto kotarskog referenta za imovinsko-pravne poslove. Bio je predsjednik SUBNOR-a Slavonska Požega te istaknuti član Hrvatskog planinarskog društva „Sokolovac“ Požega. Tijekom devedesetih godina nije se bavio politikom. Poslije je bio član Pokreta za demokraciju i socijalnu pravdu koji je vodio akademik Ivan Supek. Od 2013. godine bio je aktivni član Povijesnog društva Požega.

Za svoj rad primio je niz odlikovanja i priznanja poput Ordena zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom i Zahvalnice Hrvatskog planinarskog društva „Sokolovac“ Požega za „dugogodišnji i predan rad u Društvu, te promicanje planinarskih ideja o zaštiti prirode i ekološkog osvješćivanja građana.“

Vlado Louč bio je izrazito predan svemu što je u životu radio. Mnogo je čitao, ponajviše historiografska djela o Drugom svjetskom ratu i biografije istaknutih ličnosti. Čitao je knjige domaćih i stranih autora. Posebno su ga privlačila djela o fenomenu religioznosti te o znanstvenim teorijama nastanka i razvoja života na Zemlji. Jedan od njegovih najomiljenijih autora bio je Richard Dawkins. Cijeli život bio je marljivi autodidakt.

Volio je raspravljati o različitim problemima. Godinama se dopisivao s uglednim katoličkim svećenicima i teolozima don Živkom Kustićem i Adalbertom Rebićem. Tijekom socijalizma u više navrata pružao je pravne usluge svećenicima. Uklonio je birokratske prepreke za izgradnju crkve svetoga Leopolda Mandića u Požegi. Cijeli životni vijek posvetio je ideji ravnopravnosti, socijalne pravde i potpunog funkcioniranja pravnog sustava. Vlado Louč bio je antinacionalist, dijalektički materijalist, ateist i hrvatski patriot. Svojim izlaganjima nastojao je širiti svoje ideje u krugu sugovornika.

Kada sam ga pitao što mu u 93. godini osmišljava život, bez razmišljanja, istog je trenutka odgovorio: „Ljubav!“ Preminuo je u svojoj obiteljskoj kući 10. srpnja 2019. godine.

Ovaj tekst napisao sam temeljem uvida u njegove osobne dokumente i niza razgovora s njim tijekom proteklih nekoliko godina.

Vinko **Tadić**, prof.